

AFRAPPORTERING AF STUDIETUR TIL NEW YORK/GETTYSBURG/WASHINGTON/CLEVELAND

DELTAGERE

John Hansen, Vejle Kommune
Birgitte Vind, Vejle Kommune
Per Olsen, Vejle Kommune (forlod gruppen onsdag efter besøget på 9/11 museet)
Louise Straarup, Kulturstyrelsen (forlod gruppen onsdag efter besøget på 9/11 museet)
Lene Bak, Pluss
Ove Sørensen, VejleMuseerne
Morten Teilmann-Jørgensen, Kongernes Jelling
Trine Grøne, VejleMuseerne
Marie Dufresne, VejleMuseerne

BAGGRUND OG FORMÅL

Studieturen til USA skal give inspiration til gentænkningen af Kunstmuseet og det videre arbejde med monumentområdet i Jelling. Turen har fire fokuspunkter:

- 1) Museet som et relevant, åbent og imødekomende sted
- 2) Museet i det offentlige rum
- 3) Udstillingsopbygning og formidling
- 4) Digitale muligheder

EVALUERING AF PROGRAMPUNKTER

MANDAG D. 23/3

THE HIGH LINE M. ESKE KATH

Desværre nåede vi ikke The High Line inden lukketid. I stedet mødtes vi med den danske billedkunstner Eske Kath, som er bosiddende i New York. Eske fortalte os om kunstens - og kunstnerens vilkår – i New York og gav os et verbalt indblik i den funktion, som The High Line udfylder i New York'ernes hverdag. Pointen er her, at den gamle togstrækning er blevet et yderst populært grønt åndehul, som i kraft af skiftende kunstprojekter og udstillingsformater også er kommet til at fungere som en kunstinstitution i det offentlige rum.

Relevans: Eske Kath's beskrivelse af The High Line som et alternativt kunstrum understreger perspektivet i, at Kunstmuseet er tæt i dialog med kommunen omkring udvikling af byrum, udsmykninger og kunstprojekter i det offentlige rum.

TIRSDAG D. 24/3

QUEENS MUSEUM

I november 2013 afsluttede Queens Museum – som både er et kunst- og kulturhistorisk museum - en omfattende transformation fra lukket bydelsmuseum til åben kulturinstitution med stærk lokal forankring. Transformationen bestod af to elementer: en ændring af den fysiske bygning og en ændring i det indhold, som museet tilbyder borgerne. I begge henseender har nøgleordet været ÅBENHED. For bygningens vedkommende udmøntede det sig i en ny facade, et nyt indgangsparti og nye udstillingsområder. Den nye arkitektur går hånd i hånd med en ny tilgang til museets indhold. David Strauss (direktør for eksterne programmer) og Debra Wimpfheimer (direktør for strategiske partnerskaber) fortalte, hvordan skiftet kan beskrives som en bevægelse fra ikke at betragte publikum som museumsbesøgende, men som mennesker. Det har resulteret i en mængde tiltag, som ligger udenfor den almindelige museumssfære. Eksempelvis en lokal kogebog, et autismeprojekt og et diabetesprojekt. Projekterne er alle blevet til i tæt dialog med de involverede borgergrupper. Ud fra devisen om, at borgerne skal fortælle museet, hvilke områder et lokalmuseum skal adressere - ikke omvendt. Debra og David beskrev, hvordan denne tilgang har krævet en helt ny arbejdsmetode af museets ansatte, som ikke altid har været helt uden gnidninger. Udgangspunktet har her været, at de ansatte er blevet knyttet til de projekter, som de er passionerede omkring - ellers fungerer den type engagement ikke. Resultatet af de forskellige tiltag

begynder nu at vise sig i og med, at en række nye grupper er blevet knyttet til huset. Lokale borgergrupper holder møder på museet, big bandet øver der og der er i det hele taget et meget aktivt ikke-musealt liv i huset.

Relevans: Queens Museum var et mønstereksempel på, hvordan arkitektoniske tiltag, kan være med til at skabe en markant ændring i en etableret institutions image. Ligesom hos VejleMuseerne, har Queens Museum også gratis adgang. Dermed kommer genbesøget og det lokale engagement helt anderledes i fokus, da den gratis adgang skaber ideelle rammer for at invitere folk indenfor på museet. Denne bevægelse sker ikke af sig selv, men skal opsøges aktivt. Blandt andet gennem tæt dialog med de borgergrupper, som ikke normalt opsøger museet, så vi kan finde ud af, hvad de gerne vil have. Dette gælder især i forhold til unge og de socialt udsatte grupper, som vi meget gerne vil have ind på museet. Overordnet set perspektiverede besøget på Queens Museum den centrale rolle, som et museum kan indtage i forhold til udvikling af et områdes identitet og selvforståelse. Museet kan være en motor for et bedre liv, en større mellemmenneskelig forståelse og værdiskabelse i lokalmiljøet.

TIRSDAG D. 24/3 **MoMA**

MoMA er på top 5 listen over seværdigheder i New York og er dermed en absolut sværvægter i det internationale kunst og kulturliv. Alligevel har museet gennem en årrække arbejdet målrettet med at åbne sig mod det omgivende samfund. Især med fokus rettet mod fremtidens brugere: de unge. Vi mødtes med Wendy Woon (leder af undervisningsafdelingen), Rebecca Stokes (direktør for sociale medier) og Calder Zwicky (formidler og leder af teen og unge programmer). Calder fortalte om museets meget tætte dialog med de unge om, hvad de godt kunne tænke sig at opleve på museet. Udgangspunktet var her, at "gamle" museumsansatte - Calder er vel selv allerhøjest 30 år - ikke har nogen mulighed for at vide, hvad der rykker hos de unge mennesker. Det ved de kun selv. Derfor har indholdet af MoMA's workshopforløb derfor de sidste 5-7 år været udviklet af de unge selv. Museets opgave har i den forbindelse været at sætte forløbene sammen, skaffe højt kvalificerede kunstnere til at varetage undervisningen og i det hele taget medvirke til at skabe en platform, som virker relevant for de unge. Blandt andet i kraft af blogs og ungeredaktører og kuratorer på nettet. Alle MoMA's workshopforløb er gratis og skal ansøges skriftligt. Der er mange afviste i hver runde, og der tages i udvælgelsen højde for, at initiativet især skal komme New Yorks unge til gode, da MoMA - ligesom Queens Museum - også er opmærksomme på, at selvom de er en højt profileret international institution, er de også et lokalt museum.

Relevans: På trods af svimlende budget og personaleforskelle, var der mange vigtige pointer i MoMA's strategi for at knytte de unge til museet. Først og fremmest den direkte erkendelse af, at de unge skal være med i udviklingen af tilbud. Ved direkte inddragelse og følelsen af at få en stemme og blive hørt, kan der skabes den langsigtede tilknytning, som er afgørende for alle museer.

ONSDAG D. 25/3 **9/11 MONUMENT OG MUSEUM**

Vi oplevede først Michael Arads meget effektfulde og veludførte monument *Reflecting Absence*, herefter besøgte vi selve museet. Det underjordiske museum er en arkitektonisk genistreg, hvor elementer fra de gamle bygninger er bevaret. Afdelingen med genstandsudstillingen er meget omfattende og emotionel. Der er et væld af personlige artefakter, individuelle historier, fotodokumentation, lydmontager og fokushistorier. Der var i gruppen en del diskussion om den historiske perspektivering af tragedien. Ville det være muligt at give en bedre historisk perspektivering, eller ville det være irrelevant? Vi mødtes efterfølgende med Cliff Chanin, som er direktør for undervisning. Han fortalte om de mange stærke følelser der knytter sig til stedet, og at der af den grund skal tages stor hensyn til udstillingens fortællinger. Eksempelvis foregår der i bygningen stadig et retsmedicinsk arbejde med at identificere ofrene fra terrorangrebet, hvilket sætter museumskomplekset i et helt andet perspektiv. Generelt var det dog Chanins pointe, at balancen mellem den følelsesmæssige og faktuelle formidling hele tiden er et spørgsmål, som er til debat, og som hele tiden flytter sig.

Relevans: Michael Arads *Reflecting Absence* var et flot eksempel på, hvordan et monument kan dække et behov for et mindesmærke og samtidig favne det hverdagsliv der også foregår i et bymiljø. Den samme problematik er på spil i Jelling, hvor monumentområdet blander sig kirkens praktisering af dagligt liv. Fra bryllupper og konfirmationer til begravelser og sørgendes besøg på kirkegården. Besøget på 9/11 museet var yderst relevant i forhold til tanken om, hvad det er der udgør den kollektive erindring. Hvordan og hvorfor vi mindes, og hvordan det kan reflekteres i en udstilling.

ONSDAG D. 25/3

GETTYSBURG MUSEUM OG MONUMENTOMRÅDE

Gettysburg Museums fortælling om den amerikanske borgerkrig var et klassisk eksempel på kulturhistorisk formidling: en overflod af genstande, utydelig kuratering, store mængder tekst, dårligt integrerede digitale platforme og et uinspirerende læringsmiljø for andre end den dedikerede ekspert. Cycloramaet var absolut besøget bedste indslag. Cycloramaet er et 13 meter langt maleri malet af Paul Philippoteaux i 1883. Maleriet er monteret i en cirkel og er iscenesat med rumlig scenografi, lyd, lys og en stemme der fortæller om det afgørende slag ved Gettysburg. Efter besøget på museet, kørte vi en tur i det enorme monumentområde, som består af over 1300 monumenter. Igen var formidlingen mangelfuld. Vi var overladt med et kort og begrænset information om de enkelte monumenter. Området var uhyre interessant, men med formidling og udstrækning in mente, problematisk at opleve på egen hånd.

Relevans: Besøget i Gettysburg bekræftede, hvor langt vi er med formidlingen og udstillingsopbygningen på Kulturmuseet og i Kongernes Jelling. Det blev desuden understreget, hvor vigtigt det er at kunne opleve museer og monumenter på egen hånd, og ikke være afhængig af en guide til at forstå, hvad sammenhængen og historierne er. Vi fik dog i Cycloramaet en meget konkret idé til, hvordan det ville være muligt at arbejde med Guldalderværkerne i den nye samlingspræsentation på Kunstmuseet.

TORS DAG D. 26/3

NEW BUILDING MUSEUM

Kurator Susan Knowles introducerede os til Big's udstilling *Hot to Cold*, som viser en stor mængde modeller af både realiserede og ikke-realiserede projekter. Heriblandt også det nye Smithsonian, som er Bjarke Ingels hidtil største.

Relevans: Foruden en indsigt i de praktiske og kuratoriske udfordringer omkring udstillingen, understregede præsentationen af BIG's modeller, at de fysiske rammer betyder noget. Indvendig såvel som udvendig arkitektur former vores oplevelse af indhold. Det er en udfordring, som vi skal forholde os til på Kunstmuseet: vi skal have formet arkitekturen så den kan imødekomme det indhold vi gerne vil formidle.

TORS DAG D. 26/3

HIRSHHORN

Hirshhorn er et museum for samtidskunst, som er grundlagt på baggrund af en privat samlingsdonation. Vi fik her en omvisning i udstillingen *At the Hub of Things*, som var en dialogbaseret sammenstilling af værker fra samlingen. Amy Bower fra undervisningsafdelingen introducerede os til de forskellige værker og fortalte om deres dialogbaserede undervisning. At det er spørgsmålene og publikums egne betragtninger og interesser der styrer formidlingen.

Relevans: Omvisningen på Hirshhorn var et godt eksempel på den jordnære og ikke-elitære formidling, som vi vil praktisere på Kunstmuseet. Derudover var udstillingen et fint eksempel på, hvordan et museums permanente samling kan reaktiveres gennem kuratering og fokus.

FREDAG D. 27/3

THE CLEVELAND MUSEUM OF ART

Formålet med besøget på The Cleveland Museum of Art var at opleve de digitale tiltag, som blev introduceret efter museets store ombygning, som stod færdig i 2013. Cleveland's digitale satsning har været genstand for megen omtale i kunstverdenen. I nogle sammenhænge omtalt som poppet og irrelevant formidling, i andre som banebrydende digital brugerinddragelse. Vi blev bestemt ikke skuffede. Jane Alexander introducerede os til Gallery One, som er en interaktiv, digital introduktion til resten af museet. Her ville vi gerne have haft meget mere tid, hvilket er et godt tegn! Efterfølgende talte vi med direktør William Griswold og fundraiser August Napoli om baggrund og videre udvikling. De digitale tiltag har nu været i gang i to år og har været en overvældende succes. Publikum bruger lang tid i den digitale afdeling og de kommer igen. Der arbejdes lige nu på en videreudvikling af tiltagene. Udgangspunktet havde været, at soft- og hardware skulle gennemgå en total udskiftning i kraft af den rivende teknologiske udvikling, men det har vist sig ikke at være nødvendigt endnu. Det betyder, at de "gamle" aktiviteter bibeholdes og suppleres med nye tiltag. Efter de strategiske samtaler blev vi introduceret til Art Lens, som er digital telefon og Ipad formidling i udstillingen. Igen fungerede teknologien upåklageligt, omend der i gruppen var nogle, som oplevede at have større opmærksomhed på interfacet end på objekterne.

Relevans: Vi fik bekræftet, at teknologi og digital formidling er vejen frem. Vi fik en række konkrete ideer til Kunstmuseet. Blandt andet en tilpasset version af den store digitale samlingsvæg, som med stor fordel kunne anvendes i forbindelse med det nye fokus på grafik og værker på papir, da mængden af disse værker er stor og ikke så let at gøre tilgængelig i et åbent magasin. Derudover tilkendegav både museets direktør og den digitale udviklingsafdeling, at de er meget interesserede i fremtidig erfaringsudveksling og samarbejde, da der ikke er mange kunstmuseer, som tillader sig at lade teknologien fylde. Igen en bekræftelse af, at vi med planerne på Kunstmuseet og det digitale fokus på Kulturmuseet og Kongernes Jelling er godt på vej i forhold til at skabe et internationalt banebrydende museumsvesen.

KONKLUSION

Studieturen har bidraget til, at pointen med en gennemgribende transformation af Kunstmuseet nu står meget klart. Samtidig har turen også - i forhold til VejleMuseerne generelt - bidraget til et skærpet fokus på missionen: at kunst og kultur styrker identiteten og den sociale sammenhængskraft (resilience) i kommunen, og at vi som museumsinstitution i denne forbindelse spiller en afgørende rolle.

Udbyttet af turen kan således opsummeres i fire hovedpunkter, som VejleMuseerne fremover vil lægge endnu mere vægt på:

- 1) Hybriditet: vi skal i endnu højere grad udnytte potentialet i at være et hybridt museum.
- 2) Digitalisering: vi har med Kulturmuseet og Kongernes Jelling skabt begyndelsen til en helt unik digital museumsprofil, som vi selvfølgelig også skal forfølge på Kunstmuseet.
- 3) Målgruppefokus: vi skal arbejde fokuseret på at få nye målgrupper ind på VejleMuseerne. Det skal ske gennem langvarige, forpligtende partnerskaber og en klar museal profil.
- 4) Lokal forankring og sammenhængskraft: vi skal gennem dialog og åbenhed knytte borgerne til VejleMuseerne. På den måde kan vi spille en aktiv rolle i forhold til fællesskabs- og identitetsdannelse.